

El nou tripartit de Sant Boi

Roger Palà

**QUE LA PRUDÈNCIA
NO ENS FACI TRAÏDORS**

9 SETEMBRE 2016
SANT BOI DE LLOBREGAT
PLAÇA CATALUNYA 19 H

Miquel Salip, regidor d'Esquerra Republicana a Sant Boi | **Miquel Sellarès**, organitzador de la Diada Nacional del 1976 a Sant Boi | **Camil Ros**, secretari general de la UGT | **Joan Carles Gallego**, secretari general de CCOO | **Carles Sastre**, secretari general de la Intersindical-CSC | **Oriol Pintos**, membre de la Coordinadora Obrera Sindical | **Anna Gabriel**, portaveu de la CUP al Parlament de Catalunya | **Albano Dante Fachin**, secretari general de Podem Catalunya | **Oriol Junqueras**, president d'Esquerra Republicana

El

setembre català arriba carregat. D'una banda, la Diada: cinquè any consecutiu de clam sobiranista massiu, un cicle inèdit a Europa. De l'altra, la qüestió de confiança a la qual se sotmetrà el President **Puigdemont** el proper dia 28. De teló de fons, el pacte impossible a Espanya i l'ombra de les terceres eleccions. Són fets que generaran grans titulars. **Però de vegades també hi ha moments rellevants que s'escriuen en minúscula.** Aquesta setmana, per exemple, tindrà lloc un esdeveniment discret de gran importància simbòlica. Passarà a Sant Boi de Llobregat, localitat on fa 40 anys va celebrar-se per primera vegada la Diada de forma autoritzada després de la mort de Franco. Es tracta d'un acte polític que, sota el lema 'Que la prudència no ens faci traïdors' i amb cert aire d'homenatge al recentment traspasat **Jordi Carbonell**, unirà en un mateix escenari ERC, la CUP i Podem. Serà el proper divendres 9 de setembre. La representació dels tres partits és al màxim nivell: **Oriol Junqueras, Anna Gabriel i Albano Dante.** Un tripartit inèdit. El nou tripartit de Sant Boi.

Quaranta anys després, Sant Boi s'ubica de nou amb força en el mapa simbòlic del sobiranisme. Fa quaranta anys, l'Assemblea de Catalunya i el Consell de Forces Polítiques de Catalunya van escollir Sant Boi -on hi ha enterrat **Rafael Casanova**- com una alternativa davant la prohibició governativa de celebrar la Diada a Barcelona. El 2016, en un any en què l'Assemblea ha deslocalitzat les seves accions de l'Onze de Setembre en cinc punts diferents del país, Sant Boi s'erigeix com el sisè punt cardinal del sobiranisme. **La localitat del Baix Llobregat té una significació històrica especial pel catalanisme d'esquerres.** La del 76 a Sant Boi no va ser només la primera Diada en llibertat. Va ser també la representació pública i massiva de la força mobilitzadora de l'Assemblea de Catalunya.

L'acte que el dia 9 de setembre impulsen podemistes, cupaires i republicans serà però, molt diferent del de fa quaranta anys. És, d'entrada, un acte modest i amb dimensió local: la idea, segons apunten fonts pròximes a l'organització, neix de la secció d'ERC en aquesta localitat del Baix. Els republicans fan la proposta a la CUP, que s'hi anima de pressa, i Podem s'hi acaba sumant. Es dona el cas que a Sant Boi la CUP va presentar-se en una confluència amb Podem, Procés Constituent i altres actors

sota la marca Gent per Sant Boi, assolint representació al consistori amb 2 regidors. Veure les sigles d'ERC, la CUP i Podem en una convocatòria és quelcom no gaire habitual. Però tampoc ha de ser necessàriament l'avantsala de res. **Cal anar amb compte, doncs, amb extreure conclusions d'àmbit nacional d'un cartell que és sobretot conseqüència d'una dinàmica local.** En tot cas, és un missatge des del Baix Llobregat. Un missatge que en alguns àmbits ha generat certa inquietud.

Presència significativa de Junqueras, Gabriel i Dante

Tot i el seu naixement com a esdeveniment de caràcter local, l'acte de Sant Boi ha agafat volada nacional per diversos factors. En primer lloc, la recent mort de **Jordi Carbonell**, l'orador més recordat de la Diada del 1976, durant la qual pronuncià la mítica frase 'Que la prudència no ens faci traïdors'. La Diada d'enguany necessitava un homenatge específic a **Carbonell**, i probablement Sant Boi sigui el millor espai per realitzar-lo. Però no és l'única raó: l'altra clau fonamental és el nivell de representativitat dels oradors en cadascun dels seus respectius espais. Fonts de l'entorn republicà expliquen que a ningú se li hauria d'escapar el fet que, en un moment de màxima pugna entre republicans i Comuns, **és especialment significatiu que el representant d'ERC a aquest acte sigui ni més ni menys que el seu màxim actiu: el vicepresident de la Generalitat, Oriol Junqueras.** També és rellevant que la CUP hi estigui representada per **Anna Gabriel**, la seva cap de files al Parlament i única dona del cartell, i que Podem compti amb **Albano Dante**, flamant nou secretari general català, que ha mostrat afinitats amb l'entorn de la CUP.

Acte específic d'En Comú Podem... també a Sant Boi

11

DE SETEMBRE
PER UN CATALANISME POPULAR
1976-2016: 40 ANYS DE LA DIADA DE SANT BOI

12:30 h Parc de la Muntanyeta (costat c. Baldiri Aleu). Sant Boi de Llobregat

Perquè Podem i no En Comú Podem? Fonts de la formació que encapçala **Xavier Domènech** afirmen no haver estat informats de l'acte. Té certa lògica sí partim del fet que l'acte neix d'una

dinàmica local: ECP no existeix als municipis i de fet organitza el seu propi acte també a Sant Boi el dia 11, sota el lema 'Per un catalanisme popular' L'acte dels Comuns vol commemorar els 40 anys de l'11 de setembre de 1976: "amb aquest homenatge volem recuperar el millor esperit de les classes populars del nostre país per tal d'articular la base de la nova Catalunya a construir, amb plena sobirania i justícia social", afirmen des d'En Comú Podem. No ha mancat qui ha contraposat l'esdeveniment a les manifestacions de la Diada organitzades per l'ANC, tot i que l'acte se celebra al matí i en cap cas s'ha plantejat de manera excloent (**Ada Colau** o el propi **Domènech** assistiran també a la manifestació de l'ANC). **Els Comuns i els seus diferents espais tenen un debat pendent sobre la qüestió nacional, i aquesta Diada ho ha tornat a evidenciar.**

1976-2016: sobiranisme amb aires del Baix Llobregat

Una altra qüestió a tenir en compte és la participació sindical en l'acte impulsat per ERC, la CUP i Podem. La Diada del 76 va tenir, per la realitat local de Sant Boi, un fort component de moviment obrer. Ara, UGT, CCOO, la Intersindical i la COS hi seran presents amb les seves primeres espases. **Es tractarà, doncs, d'un acte amb fort contingut social.** Uns continguts que també s'han anat fent més present en les mobilitzacions de l'Assemblea dels últims dos anys, però que en aquest esdeveniment prendran una dimensió més central. Sobiranisme amb aires del Baix Llobregat.

Però probablement una de les coses més importants de l'acte és allò que diu sense dir: **tot i que ha nascut de la iniciativa de partits independentistes, no és un acte explícitament independentista**, ni en la seva convocatòria, ni en el seu format, ni en els diferents actors que en prenen part. És un acte, això sí, on el dret a l'autodeterminació hi té una gran centralitat. També va ser així -en part- en l'acte de Sant Boi del 76. **Carbonell**, un independentista de primera hora que acabaria liderant Nacionalistes d'Esquerra i posteriorment presidint ERC, va cenyir al seu parlament d'aquella Diada als punts fundacionals de l'Assemblea de Catalunya: "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia". Però atenció: **els famosos tres punts de l'Assemblea eren en realitat quatre i tenien diversos serrells que sovint queden a l'ombra** de la proclama històrica: les llibertats democràtiques havien de permetre "l'accés del poble al poder econòmic i polític". L'amnistia dels presos havia de ser "general". **I l'Estatut d'autonomia era entès "com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació"**. I per acabar, un quart punt: "la coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica". Una idea que queda lluny del 'nosaltres sols' que de vegades sembla pregonar cert sobiranisme molt en boga. Sant Boi, 1976: eren altres temps.

El discurs de Carbonell i el relat del catalanisme d'esquerres

La frase-lema de **Carbonell** ha acabat eclipsant un discurs que configurava les bases del que ha estat el catalanisme popular i d'esquerres dels últims quaranta anys. Ho recordava fa uns dies el periodista i historiador **Marc Andreu** recuperant una crònica de l'època.

Honor a Jordi Carbonell i a "que la prudència no ens faci traïdors", però alguna crònica 1976 recorda altres frases pic.twitter.com/g696gXjO8z

— Marc Andreu (@MandreuBcn) [August 22, 2016](#)

El lector ens permetrà que en recuperem íntegrament alguns fragments, extrets de la gravació que la Cadena SER ha penjat íntegrament.

“No hem de crear mites com que tot el que és català és bo. Això no és cert i alguns se n’aprofiten (...) sou molt més catalans vosaltres, que parleu una altra llengua, però que davant de la negativa de l’ajuntament de Barcelona a afavorir l’ensenyament del català us heu rebel·lat als barris i a les comarques, que no pas els regidors botiflers de cognoms catalaníssims que van dir no a la llengua dels seus pares, dels seus fills i dels seus compatriotes”. **Carbonell** fa referència a la negativa municipal del consistori de l’època, encapçalat per l’alcalde Viola, de donar suport a l’ensenyament del català. La gravació deixa constància dels crits del públic: “Viola dimissió per feixista i per cabró”.

També és rellevant la definició de Catalunya com a “terra de barreja”: “essent un lloc de pas, ha estat així terra de barreja: aquesta és la seva originalitat. Per això els nouvinguts són benvinguts. Són nous catalans. (...) Foragitats contra la vostra voluntat de la terra on heu nascut, us heu sentit solidaris d’un poble perseguit, i en la persecució heu adquirit la consciència de catalans”. Un discurs que difereix prou en les formes i en el fons del manifest Koiné, que parla de “colonització involuntària”.

Carbonell, independentista que acabaria impulsant Nacionalistes d’Esquerra i posteriorment presidint ERC, fa un discurs nítidament internacionalista on els anhels compartits amb la resta de l’Estat hi eren ben presents. **Però també marcava distància amb els qui, de Madrid estant, consideraven Catalunya una “matèria negociable”.** “La Diada d’avui és la diada de la solidaritat amb els altres pobles de l’Estat espanyol. Els catalans de 1714 ja proclamaven que la seva lluita era per la llibertat de tots els pobles de la península. Ho va dir **Francesc Macià** en les seves grans proclames el 14 d’abril del 1931 i del 9 de novembre de 1932. Nosaltres ho tornem a proclamar ben alt. El nostre poble és solidari de tots els altres pobles de l’Estat avui com sempre. (...) **Però la solidaritat és un concepte de dues direccions.** D’anar i tornar. Que no pretenguin cap mena de suport per part nostra aquells qui ens neguen d’entrada el pa i la sal, els qui consideren que nosaltres som matèria negociable però ells no”.

I continuava: “Pràcticament totes les organitzacions polítiques i els grups de base de l’Assemblea volem més que el que ens donava aquell estatut retallat i atorgat del 1932. Però som pràctics i constructius. (...) Molts pensen que som massa moderats. El nostre poble és moderat. Ara, **som intransigents en la nostra moderadíssima posició, perquè no volem que la prudència ens faci traïdors**”. El fragment, en realitat, era una referència crítica als posicionaments dels partidaris de l’ús de la violència en el context de la Transició.

Quaranta anys després, Sant Boi torna a estar present a les coordenades del sobiranisme. El sisè punt cardinal de la Diada. Pot ser una notícia important.